

**ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ**
NATIONAL BANK CULTURAL
FOUNDATION

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ 13010558 ΑΘΗΝΑ
ΤΕΙ., 32 21 335 • 32 21 337 • 32
30 900 • Ρ ΑΧ 32 45 089 ί-ηαίί
ΑΡ. ΠΡΩΤ.

ουκ ΚΕΡ.

*Τίτλος: Η Γαλλική Επανάσταση
Συγγραφέας: Σπύρος Μαρκέτος
Μετάφραση: Μαρία Στεφανοπούλου
Επιμέλεια: Αντιγόνη Φιλιπποπούλου*

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η Γαλλική Επανάσταση αποτελεί εδώ και δύο αιώνες βασικό σημείο αναφοράς των σύγχρονων πολιτικών αντιλήψεων που προβάλλουν τις ιδέες της ελευθερίας, της ισότητας και της προόδου. Η ιστορία της, βαθύτατα εδραιωμένη στη συλλογική συνείδηση του γαλλικού λαού, διεκδικήθηκε από τους άμεσους κληρονόμους της -το σοσιαλισμό και τη φιλελεύθερη δημοκρατία- ως δική τους παράδοση. Τα μεγάλα ρεύματα της ιστοριογραφίας του 1789 αποτύπωσαν τις ιδεολογικές και κοινωνικοπολιτικές αντιπαραθέσεις των καιρών. Το 1930, όταν εκδίδεται το βιβλίο του για τη Γαλλική Επανάσταση, ο Λεφέβρ είχε συγκεντρώσει αρκετά στοιχεία για να αναλύσει σε βάθος το φαινόμενο και συγχρόνως για να το κρίνει από αρκετή απόσταση, στο πνεύμα της «συνολικής ιστο-

GEORGES LEFEBVRE

ή ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ρίας» που δίδασκε η σχολή των Αθηναίων και εισάγοντας την ποσοτική ιστορία. Για τον Λεφέβρ, η Γαλλική Επανάσταση, που «αποτέλεσε σταθμό στα πεπρωμένα του δυτικού κόσμου» ως «προεϊκασμα της κοινωνικής δημοκρατίας», ξεκίνησε στο πλαίσιο της πάλης των αριστοκρατών εναντίον της μοναρχίας, ολοκληρώθηκε από τους πληβείους και τελικά έφερε στην εξουσία την αστική τάξη. Αντίθετα από ό,τι συνέβη στην Αγγλία ή την Αμερική, στη Γαλλία η αστική τάξη, κήρυκας της ιδέας των ίσων πολιτικών δικαιωμάτων, πολέμησε την αριστοκρατία συμμαχώντας με τον λαό. Το μεγαλείο της

Επανάστασης είναι ότι εφηύρε τη σύγχρονη πολιτική. Η πολιτική δημοκρατία θεμελιώθηκε όταν ο λαός, οπλισμένος με την αρχή των ίσων δικαιωμάτων, στράφηκε εναντίον των προκρίτων. Η ιστοριογραφική παράδοση των Ζάν Ζωρές, Αλμπέρ Ματιέ και Ζώρζ Λεφέβρ είδε στη θερμιδοριανή εποχή (1794-1799) την αντιδραστική πολιτική της αστικής τάξης, και κατά κάποιον τρόπο την «αυτοκτονία» της πρώτης αστικής δημοκρατίας, που οδήγησε στη 18η Μπρυμαίρ και στην έλευση του Βοναπάρτη. Ο Λεφέβρ στην ιστορία του δεν σταματά στην πτώση του Ροβεσπιέρου (1794) αλλά φτάνει ως το 1799, ενώ θεωρεί τη ναπολεόντεια περίοδο συμπλήρωμα και προέκταση της επαναστατικής δεκαετίας. Ο επίλογος του δράματος θα έρθει με τη λήξη της Παλινόρθωσης, τον Ιούλιο του 1830, όταν «οι πρόκριτοι, έχοντας ανεβάσει στο θρόνο έναν ηγεμόνα που δεχόταν τις αρχές της Επανάστασης, έγιναν κύριοι της Γαλλίας».

ΓΛΥΚΙΑ, ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΗ

ΕΝΤΜΑΚΜΠΕΪΝ

ΙΒΑΝΧΑΝΤΕΡ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΕ ΔΥΟ

ΜΕΡΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ

ΑΓΓΛΙΚΑ ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΠΑΡ-

ΤΖΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Όλα ξεκίνησαν από την επιθυμία μιας ερωτικής βραδιάς. Δεν του ήταν κάτι το πρωτόγνωρο. Αυτό συνήθιζε να κάνει σε κάθε πόλη που επισκεπτόταν για επαγ-

γελματικούς λόγους. Μόνο που αυτή τη φορά τα πράγματα στη Νέα Υόρκη δεν ήταν τόσο εύκολα. Και η επιμονή του τον οδήγησε τελικά στις αγγελίες των περιοδικών και σ' έναν οίκο ανοχής. Μια απλή, συνηθισμένη ιστορία, ίδια με χιλιάδες άλλες, που θα τελείωνε εδώ, αν την ίδια νύχτα δεν έβρισκε το θάνατο μια από τις κοπέλες με τις οποίες είχε περάσει μια ώρα πληρωμένου έρωτα. Να ήταν αυτός ο δολοφόνος; Να είχε πέσει κι εκείνος θύμα μιας πλεκτάνης; Να είχε συμβεί κάτι άλλο; Ένα μυθιστόρημα που δικαιώνει όσους υποστηρίζουν ότι η αστυνομική λογοτεχνία δεν προσφέρει μόνο έξυπνα αινίγματα αλλά και σπουδαία βιβλία.

